

IVAN RATAMA

INDIVIDETS BYRDE

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.

ISBN: 978-82-8325-066-4

"Du må endre innstilling" kan være en nødvendig livsendring, og ett middel for å komme videre med livet sitt, og legge noe bak seg, men blir det brukt som det ofte gjøres, mot ungdommer, blir det til lettvint moralisme -

"Vi har alle ett valg men du gjorde de gale valgene" kan være del av å utvikle seg og erkjenne hva man har og kanskje ikke har gjort, og da er det kanskje positivt, selv om det er bittert, men brukes det mot problem-barn for at de ikke skal kritisere systemet, så hindrer det systemet fra å utvikle seg -

"Ta ansvar for handlingene dine" kan meget vel være positivt fordi det lar deg slippe konfliktene med å holde andre ansvarlig, men brukes det for å stoppe kjeften på folk og for å be dem holde meningene sine for seg selv, misbrukes det -

Det å "Ta ansvar for sine handlinger",
"Gjøre de rette valgene" og "Endre inn-
stilling" er både moralsk og følel-
sessig rett, men ikke når de brukes som
hersketeknikker og sosial kontroll av
samfunnet -

Dette lille skriftet retter seg først og
fremst mot det siste -

Forfatteren vil påpeke at han ikke er imot
hverken Kapitalismen eller Voksensamfunnet,
bare argumentene som representerer dem, fo-
rdi selv om de virker, så er de umoralske -

DU MÅ ENDRE INNSTILLING!

Skal ikke Kvinnesakskvinnene få gjøre noe med Mannssjåvinistenes innstilling?

Du ber meg endre innstilling så ikke du skal holdes ansvarlig for mine problemer.

Du ber meg endre innstilling fordi jeg er et null og dermed mangler en god sak.

Taperen kan ikke endre noe ved å endre innstilling, han må bare akseptere den og det han er.

Skulle Jødene i Tyskland ha flyktet eller skulle de bare ha "Endret innstilling til Nazistene"?

Skal Kapitalisten som ilegges høyere skatt "Endre innstilling"?

Hele problemets kjerne er vel at den aksepterte i samfunnet ikke må endre innstilling, fordi hans situasjon ikke er kontroversiell.

Den som hevder seg blir bedt om å endre innstilling.

Den som er et problem blir bedt om å endre innstilling.

Hvordan endre innstilling når de fortsatt ser på meg som det jeg var før jeg endret innstilling.

Hvorfor skal eldre be unge om å endre innstilling når det er de eldre som sitter på pengesekken i samfunnet og i praksis tar avgjørelser for dem?

Jeg må "Endre innstilling" fordi de vet at det virker å si det: en umoden og uformet rettferdighetstørst hjernevaskes lett av det.

Mennesker som er ressurser for samfunnet må ikke endre innstilling, de tillates å være seg selv og de tillates å bruke sin ytringsfrihet.

Blir du bedt om å endre innstilling er det noen som vil få kontroll på deg, til og med før de vet noe om eller hva du har gjort.

Den som oppfattes av voksne og eldre som en som må endre innstilling ansvarliggjøres for hvordan andre oppfatter ham, uansett om oppfatningene andre har om ham er grunnløse eller ikke.

Den som blir bedt om å endre innstilling blir bedt om å slutte å kjempe for en rett voksensamfunnet aldri vil anerkjenne ham eller henne å ha.

Den som blir bedt om å endre innstilling blir bedt om å endre på livet sitt, til det bedre, og det er jo bra, men uten å endre på kapitalismen og voksensamfunnet.

Å endre innstilling betyr at kapitalismen og voksensamfunnet er annerledes enn kommunismen: de har ingen konsekvenser for mennesker som bor der de to styrer.

Å endre innstilling handler om at du ikke forstår at det voksensamfunnet ser som negativt ikke handler om hva du mener, men om hvordan de oppfatter deg.

Om jeg endrer innstilling så slipper de å endre sin.

Om jeg endrer innstilling tilpasser jeg meg selv til dem uten å vite det selv, jeg tror jeg tjener meg selv, jeg vet ikke engang at jeg ble lurt.

Om jeg endrer innstilling godtar jeg at andre mennesker lyver til meg.

Selv om den som sliter endrer innstilling vil mange gjøre den samme handlingen uten å slite og dermed uten å trenge å endre innstilling (bruke rus, lese pornografi, være drømmer, ambisjoner utover standen).

Om jeg endrer innstilling er det mitt ansvar. Om jeg endrer tenkesett er det ingens feil. Kan voksensamfunnet godta det?

Du må endre innstilling betyr at du snakker med en person som er helt uempatisk overfor Arbeiderklassens bitre erfaringer.

Det at du blir bedt om å endre innstilling betyr at de forventer at du skal bli voksen, få deg jobb og ikke kritisere systemet.

Det at du blir bedt om å endre innstilling betyr at du snakker med eldre mennesker.

Det at du blir bedt om å endre innstilling betyr at problemet ikke er det du opplever, men din innstilling til opplevelsen; eldre mennesker på bygda støtter seg på Asiatisk Visdom!

Det at du blir bedt om å endre innstilling betyr at du blir behandlet som en unge og du fortjener det.

Det at du får høre litt lattermildt at du må endre innstilling betyr at du ikke blir tatt helt på alvor.

Du må endre innstilling betyr at det ikke er du som bestemmer.

Du må endre innstilling betyr at du ennå ikke er gammel nok til å få høre vedkommendes ærlige, saklige og redelige oppfatning om det temaet du tar opp, som likeverdige samtalepartnere.

Du må endre innstilling er en måte for den passive og bli aktiv på.

Du må endre innstilling betyr ikke at du skal gjøre noe med livet ditt, det er likegyldig for dem hva du gjør, du skal bare ikke snakke om problemer før du kan fremstille dem på en spiselig måte for de voksne.

Du trenger ikke å be de voksne om å endre innstilling for de har lov til å ha egne meninger, de blir tatt på alvor, slutt og spray tagging på husene til pengesterke eldre mennesker, det har de jo faktisk rett til å klage på.

Å endre innstilling sier man bare til vanlige ungdommer, de som vet hvor grensene går, som vil oppfattes som normale og snille.

TA ANSVAR FOR HANDLINGENE DINE!

Det som skiller Kapitalisme fra Kommunisme er at Kommunismen ikke tillates å ansvarliggjøre innbyggerne.

Kapitalismen og voksensamfunnet ansvarliggjør oss fordi de selv "Ikke tar ansvar for egne handlinger" - de ber oss om å gjøre overfor dem, det de ikke gjorde overfor oss.

"Å ta ansvar for handlingene sine" er å gå videre i livet sitt og legge ting bak seg, uten å ansvarliggjøre skyldneren, og dermed mangle en bit i det følelsesmessige puslespillet.

Om jeg må ta ansvar for mine handlinger fratas jeg mulighet for min rolle som opprører, men det er vel ikke det de vil?

Om jeg må ta ansvar for mine handlinger så kan ikke jeg gjøre i min situasjon, det den voksne kapitalisten eller den voksne moralisten gjør i sin situasjon, for å være lykkelig.

Om jeg må ta ansvar for mine handlinger så strippest jeg emosjonelt, jeg mister erfaringer og behov som var viktige og nyttige for meg.

Å ta ansvar for sine handlinger betyr at du må gi opp de erfaringer og behov kapitalismen og voksensamfunnet har påført deg: å ta ansvar er den rettferdighet de tilkjenner deg.

Du tar ikke ansvar for dine handlinger om du vil være deg selv og uttrykker det også: glede og frihet er ikke ansvar.

Den som må ta ansvar for sine handlinger er den som er for dum til å forstå hvor han hører hjemme på rangstigen.

Å ta ansvar for sine handlinger betyr at de ikke vil endre hvordan de tenker, det er du som må endre hvordan du tenker, fordi du er problemet, du bestemmer ikke.

Å ta ansvar for sine handlinger handler dypest sett om at de ikke har mental kapasitet til å sette spørsmålstegn ved oppfatningene og handlingene sine.

Å ta ansvar for dine handlinger betyr at det er den makten over eget liv som de vil gi deg.

Å ta ansvar for sine handlinger betyr at de er lei av deg og ikke vil høre mer prat fra deg, de vil ikke føle dårlig samvittighet mer, det er det ingen grunn til, om du lider og har problemer er det mest sannsynligvis helt og holdent din egen feil.

Å ta ansvar for dine egne handlinger betyr at de ikke vil hjelpe, men hindre deg i å slippe billig unna.

Å ta ansvar for dine egne handlinger betyr at de reagerer og ikke hører på det jeg sier.

Å ta ansvar for egne handlinger betyr at du skal forandre deg og ikke ønske rettferdighet, dette er ikke deres feil.

Å ta ansvar for egne handlinger betyr at de kjenner deg bedre enn det du selv gjør.

Blir du bedt om å ta ansvar for dine egne handlinger og ikke synes synd på deg selv, så betyr det at de vil nekte deg å utvikle en

identitet på tvers av samfunnet, ut av det du har opplevd hos dem. Å ta ansvar for sine egne handlinger betyr at du fratas retten til ditt eget sinne og din egen rettferdighetstørst.

Når du blir bedt om å ta ansvar for dine egne handlinger så betyr det at du ikke skal ha det samme som de gjør, og heller ikke oppføre deg som de gjør, men oppføre deg passende.

Hva om jeg ikke kan ta ansvar for mine egne handlinger, fordi det betyr at jeg må ta ansvar for noen andres handlinger også?

Ta ansvar for dine egne handlinger og slutt å plag meg med dine problemer!

Ville du godtatt at jeg "Tok ansvar for mine egne handlinger" om jeg ikke hørte på deg men tok grep selv? For det å "Ta ansvar for mine handlinger" betyr vel ikke at jeg må gjøre det du vil?

Blir du bedt om å ta ansvar for handlingene dine betyr det at det er den eneste hjelpen de kan gi: det andre i fortiden som du har opplevd får de rett og slett ikke gjort noe med nå lenger.

Blir du bedt om å ta ansvar for handlingene dine tenker du ikke med hodet, men du føler, og samarbeidsvillige mennesker føler ikke.

Blir du bedt om å ta ansvar for handlingene dine så kan det hende at du var for ærlig og for personlig i stemmen og ansiktet?

Å ta ansvar skal ikke oppleves som en straff men som en lettelse.

Om vi må ta ansvar for handlingene våre, så kan vi ikke bedrive klassekrig, men det kan vel umulig være meningen, eller hva?

Om vi må ta ansvar for handlingene våre så ligger det mer makt bak utspillet enn bak selvoppgjøret.

Når du blir bedt om å selv ta ansvar for handlingene dine er det kanskje noen som ikke vil høre hva du mener.

Når du blir bedt om å selv ta ansvar for dine egne handlinger så er det noen som vil frata deg friheten din.

Når du blir bedt om å selv ta ansvar for handlingene dine så betyr det at de ikke har forutsetninger for å forstå.

Blir du bedt om å selv ta ansvar for handlingene dine så kan det være at noen fornekte den du er eller vil være.

Det å måtte selv ta ansvar for egne handlinger er noe bare den som kontrolleres kan gjøre, voksne trenger ikke å gjøre det.

Å ta ansvar for egne handlinger er deres måte å frata deg nettopp det, ansvaret for egne handlinger, ved å late som om du gjør det, tar ansvar for handlingene dine.

Det å bli bedt om å selv ta ansvar for handlingene sine senker respekten for de store almennmenneskelige verdiene og de store humanistiske temaene: ingen hører på deg om du snakker om "Fordommer" eller "Undertrykkelse".

VI HAR ALLE ET VALG MEN DU GJORDE
DE GALE VALGENE!

Hva med og gi oss flere reelle valgmuligheter.

Bare sånne som oss trenger å velge mellom forbrytelser eller lovlydighet, resten velger identitet innenfor lovlydigheten.

Kapitalisten har også et valg - han må ikke tjene penger.

Mitt valg ble tatt ifra meg da jeg møtte dere.

Ja, men Kapitalisten og den voksne moralisten har en naturlig rettighet i tillegg: å rettsforfølge andre.

Ja, men jeg mangler en egen Stat å ta valgene i.

Dere ser ikke hver situasjon individuelt, men de overfladiske kjennetegn: min lidelse og deretter mitt valg. Det er ingen logisk og naturlig sammenheng mellom min lidelse, mitt valg og min ansvarlighet.

Om vi alle har et valg så godtar de bare de valgene de vil at du skal ta.

Deres valg var enklere og mer rettferdig.

Hvorfor måtte ikke dere velge ut av misbruk og vold?

Om vi alle har et valg er jeg ansvarlig for det jeg opplevde.

Ikke om mitt valg gjør deg mindre medfølelse med min historie.

Jeg har tatt et valg, dere likte det ikke, selv om det ikke var straffbart.

Det kan dere like gjerne si uten å kjenne vedkommende og når dere kjenner ham tar dere kontroll på hans historie.

Hvorfor skal man absolutt måtte velge om noen andre enn deg selv bestemmer om valget du gjorde er akseptabelt eller ikke?

Bare i forhold til dere og deres makt og definisjonsrett over andres liv.

Hvorfor belønner og berømmer dere ikke meg når jeg gjør de rette valgene da? Dere bare slutter å plage meg fordi jeg gjør det dere vil!

Så lenge du ikke er dum nok til å velge de valgene vi mener er upassende for deg.

Visse valg er ikke ment for meg.

Jeg kan ikke velge å bli en annen eller få meg en bedre jobb eller en bedre utdannelse, jeg kan bare velge å ikke bli et problem eller å være et problem for systemet og det holder ikke i lengden!

Om jeg hadde et valg, hvorfor dømte de mine valg strengere?

Om jeg hadde et reelt valg, så hadde ikke dere trengt å si det til meg for å overbevise meg om det - da hadde jeg tatt det valget.

Om jeg hadde et valg så var vel problemet at forutsetningene for valget ikke var under min, men mine dommeres, kontroll.

Valget mitt fikk konsekvenser enten det var straffbart eller ikke.

Det de vil at du skal velge er å oppfylle din sosiale arv og din sosiale skjebne, uten å mukke.

Valget jeg tok var overvåket og begrenset til min rolle, min livssituasjon etc.

Valgene jeg tok fant sted i noen annens virkelighet der jeg hadde en annenrangs rolle.

Valgene jeg tok spilte ikke inn på deres liv, slik valgene de tok i deres liv spilte inn på mitt.

Om jeg var fri til å velge så kunne jeg valgt bort dere - altså er jeg ikke fri til å velge!

Det er umoralsk å bare gi noen muligheten til å velge uten å gi det rette grunnlaget.

- Ta ansvar for handlingene dine!

sa den voksne mannen kjapt som passerte meg på gaten, når han hørte meg si at jeg var misforstått, fordi all negativitet blir møtt med positivitet, de stopper kjeften din med ansvar.

- Jeg håper jeg sa det rette til rett person, hørte vi ham si lenger nede i veien til seg selv.

Om problemet er deg selv - så kan ikke du kreve noe av dem.

Det jeg skjønnte når jeg tenkte tilbake på radiointervjuet med den kvinnelige forfatteren av Paperbacks, det var at hun brukte kunnskap, ikke for å opplyse seg selv, men for å ta kontroll på virkeligheten, og slik slippe å bli opprørt og måtte konfrontere seg selv.

Disse tre argumentene presentert i dette skriftet, som jeg kaller "Autoritetssamfunnets Tre Centraldogmer", er enkle og velfungerende metoder for å ta kontroll over noe.

Kapitalismen og Voksensamfunnet som står for disse tre Centraldogmer, kan ikke godta frihet, derfor "Har vi alle et valg", og derfor "Gjorde vi de gale valgene" om vi valgte Friheten.

Mange moralske gode argumenter blir brukt umoralsk.

De tre store Centraldogmer er en enkel måte og avvise bermens krav om oppreisning som grunnløse:
om du skal ha rettigheter så vil snart alle ha det.